

Nr 38

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

I en den 8 februari 1963 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 84, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må anföras följande.

I propositionen föreslås ändringar i reglerna för fördelning mellan kommuner av det skatteunderlag som härrör från kraftverksrörelse. Detta skatteunderlag fördelas enligt särskilda regler mellan de kommuner där kraften produceras, där den distribueras och där företagets huvudkontor är beläget. Propositionen, som i huvudsak bygger på ett av skattelagssakkunniga framlagt förslag i ämnet, syftar till att tillförsäkra de kommuner, där regleringsdammar eller kraftverk finnes, större andel av skatteunderlaget än hittills.

De nya bestämmelserna är avsedda att gälla från och med innevarande beskattningsår och alltså tillämpas första gången vid 1964 års taxering.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

Lag**om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928****(nr 370)**

Härigenom förordnas, att 57 § 2 mom. och 58 § samt punkt 2 av anvisningarna till 58 § kommunalskattelagen¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives ävensom att till anvisningarna till 58 § samma lag skall fogas en ny punkt, betecknad 2 a, av nedan angiven lydelse.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)***57 §.**

2 mom. Inkomst av — — — rörelse beskattas:

av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla vatten, gas eller elektrisk kraft: i kommun, där huvudkontor eller vatten-, gas- eller kraftverk funnits, samt i kommun, där förbrukning ägt rum;

2 mom. Inkomst av — — — rörelse beskattas:

av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla vatten eller gas: i kommun, där huvudkontor eller vatten- eller gasverk funnits, samt i kommun, där förbrukning ägt rum;

av rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft: i kommun, där huvudkontor funnits, i kommun, där kraftproduktion bedrivits, samt i kommun, där närdistribution av kraft ägt rum;

av rörelse, som avser tillhandahållande men icke produktion av elektrisk kraft: i kommun, där huvudkontor funnits, samt i kommun, där förbrukning ägt rum;

av järnvägsdrift — — — sin hemort.

av järnvägsdrift — — — sin hemort.

58 §.

Där inkomst — — — försålda fastigheter;

rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla vatten, gas eller elektrisk kraft, till tio procent

Där inkomst — — — försålda fastigheter;

rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla vatten eller gas, till tio procent i kommun, där huvud-

¹ Senaste lydelse av punkt 2 av anvisningarna till 58 § se 1953:400.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i de kommuner, där vatten-, gas- eller kraftverk varit beläget eller förbrukning ägt rum, med iakttagande av de härom i anvisningarna meddelade närmare bestämmelser;

kontor funnits, samt i övrigt i de kommuner, där vatten- eller gasverk varit beläget eller förbrukning ägt rum, med iakttagande av de härom i anvisningarna meddelade närmare bestämmelser;

rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft, till tio procent i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i kommuner, där kraftproduktion bedrivits eller närdistribution av kraft ägt rum, med iakttagande av de härom i anvisningarna meddelade närmare bestämmelser;

av rörelse, som avser tillhandahållande men icke produktion av elektrisk kraft: till tio procent i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i de kommuner, där förbrukning ägt rum;

järnvägsdrift till — — — inom kommunen.

(Se vidare anvisningarna.)

järnvägsdrift till — — — inom kommunen.

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningarna

till 58 §.

2. Beträffande fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla vatten, gas eller elektrisk kraft, gäller att — därest icke till rörelseidkaren av annan levererats vatten, gas eller elektrisk kraft för distribution — rörelseinkomsten fördelas sålunda, att, sedan den kommun, där huvudkontor funnits, tilldelats tio procent, tjugufem procent taxeras i kommun, där vatten-, gas- eller kraftverk varit beläget, samt sextiofem procent i kommun, där förbrukning ägt rum. Om i ett företag finnas flera inom olika kommuner belägna vatten-, gas- eller kraftverk, fördelas den å dessa anläggningar belöpande delen av inkomsten mellan kommunerna i förhållande till anläggningarnas taxer-

2. Beträffande fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla vatten eller gas, gäller att — därest icke till rörelseidkaren av annan levererats vatten eller gas för distribution — rörelseinkomsten fördelas sålunda, att, sedan den kommun, där huvudkontor funnits, tilldelats tio procent, tjugufem procent taxeras i kommun, där vatten- eller gasverk varit beläget, samt sextiofem procent i kommun, där förbrukning ägt rum. Om i ett företag finnas flera inom olika kommuner belägna vatten- eller gasverk, fördelas den å dessa anläggningar belöpande delen av inkomsten mellan kommunerna i förhållande till anläggningarnas taxeringsvärden. Ligga delar av ett och samma vatten- el-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

ringsvärden. Ligga delar av ett och samma vatten-, gas- eller kraftverk i olika kommuner, fördelas den å verket belöpande delen av inkomsten mellan dessa kommuner i förhållande till taxeringsvärdena å de särskilda delarna av verket. Har förbrukning ägt rum i flera kommuner, fördelas den å förbrukningen belöpande delen av inkomsten mellan kommunerna efter bruttointäkten inom varje kommun. Därest den andel, som jämlikt nu angivna grunder skall tillfalla vatten-, gas- eller kraftverk, överskjuter tio procent av verkets eller verkens taxeringsvärde, skall det överskjutande tilläggas den andel, som belöper på distributionen. Har vatten, gas eller elektrisk kraft levererats till någon, som inom olika kommuner utövat distribution därav, skall förbrukningen för leverantörens del anses hava skett i den kommun, där leveransen ägt rum, dock att, om vattnet, gasen eller kraften till minst två tredjedelar av mottagaren distribuerats i annan kommun än där leveransen till honom skett, vid inkomstens fördelning bruttointäkten av dylik leverans skall medräknas endast till en tredjedel. Har förbrukning skett i utlandet, skall taxering ske, såsom om den ägt rum i den kommun, där huvudkontoret funnits. Har till rörelseidkaren av annan levererats vatten, gas eller elektrisk kraft för distribution, skall så stor andel av de på kommun, där vatten-, gas- eller kraftverk är beläget, belöpande tjugufem procent av inkomsten, som motsvarar den av rörelseidkaren mottagna leveransen av vatten, gas eller elektrisk kraft i förhållande till hela den av rörelseidkaren levererade mängden vatten, gas eller elektrisk kraft, taxeras i de kommuner, där förbrukning ägt rum, enligt förut angiven regel angående fördelning av den å förbrukningen belöpande delen av inkomsten. Har således en leverantör av elektrisk kraft själv producerat $\frac{2}{5}$ av den levererade kraften och av annan inköpt $\frac{3}{5}$,

ler gasverk i olika kommuner, fördelas den å verket belöpande delen av inkomsten mellan dessa kommuner i förhållande till taxeringsvärdena å de särskilda delarna av verket. Har förbrukning ägt rum i flera kommuner, fördelas den å förbrukningen belöpande delen av inkomsten mellan kommunerna efter bruttointäkten inom varje kommun. Därest den andel, som jämlikt nu angivna grunder skall tillfalla vatten- eller gasverk, överskjuter tio procent av verkets eller verkens taxeringsvärde, skall det överskjutande tilläggas den andel, som belöper på distributionen. Har vatten eller gas levererats till någon, som inom olika kommuner utövat distribution därav, skall förbrukningen för leverantörens del anses hava skett i den kommun, där leveransen ägt rum, dock att, om vattnet eller gasen till minst två tredjedelar av mottagaren distribuerats i annan kommun än där leveransen till honom skett, vid inkomstens fördelning bruttointäkten av dylik leverans skall medräknas endast till en tredjedel. Har till rörelseidkaren av annan levererats vatten eller gas för distribution, skall så stor andel av de på kommun, där vatten- eller gasverk är beläget, belöpande tjugufem procent av inkomsten, som motsvarar den av rörelseidkaren mottagna leveransen av vatten eller gas i förhållande till hela den av rörelseidkaren levererade mängden vatten eller gas, taxeras i de kommuner, där förbrukning ägt rum, enligt förut angiven regel angående fördelning av den å förbrukningen belöpande delen av inkomsten.

2 a. *Beträffande fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft gäller, att rörelseinkomsten fördelas sålunda, att, sedan den kommun, där huvudkontor funnits, tilldelats tio procent, återstående inkomst skall fördelas mellan de kom-*

(Nuvarande lydelse)

skall inkomsten fördelas sålunda, att tio procent taxeras i kommun, där huvudkontor funnits, tio procent (2/5 av 25 procent) i kommun, där kraftverk varit beläget, och åttio procent (3/5 av 25 procent + 65 procent) i de kommuner, där förbrukning ägt rum. Beträffande en distributionsförening, som icke själv producerat någon elektrisk kraft, skall rörelseinkomsten fördelas sålunda, att tio procent taxeras i kommun, där huvudkontor varit beläget, och nittio procent i de kommuner, där förbrukning ägt rum.

(Föreslagen lydelse)

muner, där närdistribution bedrivits, och de kommuner, där kraftproduktion ägt rum. Sistnämnda fördelning skall ske efter det förhållande, vari bruttointäkterna av kraftförsäljningen fördelas på försäljning i närdistribution och övriga försäljningar. Därvid skall den del av den återstående inkomsten som svarar mot närdistribution, dock högst 65 procent av rörelseinkomsten, taxeras i de kommuner, där sådan distribution skett, och återstoden taxeras i de kommuner, där kraftproduktion ägt rum.

Kraftproduktion anses hava ägt rum vid kraftverk med tillhörande anläggningar och vid regleringsdammar. Skall enligt vad nu sagts skattskyldigs kraftproduktion anses hava ägt rum inom flera kommuner, fördelas den på kraftproduktionen belöpande delen av inkomsten mellan dessa kommuner i förhållande till taxeringsvärdet å produktionsanläggningarna i kommunerna, dock att i fråga om regleringssamfällighet tillhörig regleringsdamm, allenast beaktas den del av dammens taxeringsvärde vilken svarar mot avdrag jämlikt 45 § andra stycket som den skattskyldige ägt tillgodonjuta.

Med närdistribution avses sådan distribution av elektrisk kraft som sker på grund av områdeskoncession eller eljest under jämförbara förhållanden å den skattskyldige tillhörigt ledningsnät av annat slag än byggleddningar, landslinjer och stamlinjer. Har närdistribution skett inom olika kommuner, fördelas den på sådan distribution belöpande delen av inkomsten mellan dessa kommuner i förhållande till bruttointäkterna av försäljningen inom varje kommun.

Vid taxering av statens inkomst av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla elektrisk kraft, skall, därest kraft levererats till statens kommunikationsverk med tillhörande byggnader och anläggningar eller till sådan statens industriella verksam-

Vid taxering av statens inkomst av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla elektrisk kraft, skall, därest kraft levererats till statens kommunikationsverk med tillhörande byggnader och anläggningar eller till sådan statens industriella verk-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

het, som huvudsakligen avser att tillgodose statens egna behov, iakttagas att inkomsten i dess helhet beräknas i vanlig ordning, varefter från den samlade inkomsten drages den del därav, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet. Kan den inkomst, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet, icke på annat sätt tillförlitligen beräknas, må den upptagas till så stor del av hela inkomsten, som den till sagda verk och industriella verksamhet levererade kraften utgör av all från kraftverket levererad kraft. Vid fördelningen av den å *förbrukningen* belöpande delen av inkomsten skall hänsyn icke tagas till kraft, som levererats till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet, och skall ej heller vid fördelning å olika kraftverk av den på dem belöpande delen av inkomsten andel tillgodoräknas kraftverk, i den mån från detsamma levererats kraft till dylikt ändamål.

het, som huvudsakligen avser att tillgodose statens egna behov, iakttagas att inkomsten i dess helhet beräknas i vanlig ordning, varefter från den samlade inkomsten drages den del därav, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet. Kan den inkomst, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet, icke på annat sätt tillförlitligen beräknas, må den upptagas till så stor del av hela inkomsten, som den till sagda verk och industriella verksamhet levererade kraften utgör av all från kraftverket levererad kraft. Vid fördelningen av den å *närdistribution* belöpande delen av inkomsten skall hänsyn icke tagas till kraft, som levererats till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet, och skall ej heller vid fördelning å olika kraftverk av den på dem belöpande delen av inkomsten andel tillgodoräknas kraftverk, i den mån från detsamma levererats kraft till dylikt ändamål.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1963 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1963 eller tidigare år.

Till utskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

I) de likalydande motionerna I: 636 av herrar *Nils-Eric Gustafsson* och *Per Jacobsson* samt II: 791 av herr *Lundmark m. fl.*, vari hemstälts,

1) att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 84 att beskattning av rörelse som avser produktion av elektrisk kraft får ske med 5 procent i kommun där huvudkontoret ligger och återstoden enligt propositionens grunder;

2) att vattenregleringsanläggning, som berör mer än en kommun, fastighetstaxeringsvärdet vid taxering måtte fördelas berörda kommuner emellan i proportion till bassängens areal på sätt som i motionerna anförts;

3) att vederbörande utskott måtte utarbета erforderlig lagtext; samt

4) att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära skyndsamt utredning och förslag till ändrad lydelse av 57 § 3 mom. kommunalskattelagen;

II) de likalydande motionerna I: 637 av herr *Per Petersson* och fröken *Stenberg* samt II: 792 av herr *Östlund m. fl.*, vari hemstälts,

A. att riksdagen måtte

1) besluta sådan ändring i det av Kungl. Maj:t i proposition nr 84 framlagda förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), att för fördelning mellan berörda kommuner av inkomst av rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft, skall gälla,

att fastighetskommun tillerkännes all beskattningsrätt för inkomst intill 2,5 procent av taxeringsvärde å kraftverksföretagets fastigheter (*fastighetsandel*), varvid i förekommande fall fördelning mellan olika fastighetskommuner sker i förhållande till taxeringsvärdena i kommunerna, samt

att vad som må återstå av inkomsten efter fastighetsandelens avräknande fördelas mellan kommunerna i enlighet med de i propositionen föreslagna reglerna;

2) antaga det i bilag till proposition nr 84 intagna förslaget av 1950 års skattelagssakkunniga till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), såvitt detta förslag avser 22, 25 och 29 §§; samt

B. att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till de ändringar i Kungl. Maj:ts förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) som föranledes av förslaget under A. 1);

III) de likalydande motionerna I: 638 av herr *Stefanson m. fl.* och II: 790 av herr *Larsson* i Umeå *m. fl.*, vari hemstälts,

A. att riksdagen med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 84 måtte besluta

1) att vid fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse avseende produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft, kommun där huvudkontor finnes erhåller fem procent av rörelseinkomsten i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna 10 procent,

2) att i de fall där regleringsdamm och uppdämningsområde ligger i skilda kommuner, den kommun där regleringsdammen finnes skall erhålla 1/3 av den på dammanläggningen fallande delen av rörelseinkomsten och att 2/3 av rörelseinkomsten för dammanläggningen fördelas mellan de kommuner som berörs av uppdämningen, varvid sistnämnda del skall fördelas på grundval av omfattningen av uppdämd areal,

3) att i övrigt skattefördelningen sker efter de grunder som föreslagits i propositionen;

B. att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext;

IV) de likalydande motionerna I: 639 av herrar *Sundin* och *Ferdinand Nilsson* samt II: 789 av herr *Larsson* i Norderön *m. fl.*, vari hemstälts,

A. att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 84 måtte besluta

1) att fördelningstalet för huvudkontorskommun skall sänkas till fem procent och att skatteandelen för produktionskommun skall höjas i här emot svarande grad;

2) att kommuner som lidit skada av sådan art, som angivits i motionerna, skall tillerkännas andel av garantibeloppet för kraftanläggningar och regleringsdammar, varvid som grund för fördelningen måtte läggas antingen indämda fallhöjder eller magasinvolym eller kombination av båda dessa grundfaktorer, så att en så långt möjligt rättvis fördelning kan åstadkommas mellan de av anläggningarna berörda kommunerna; samt

B. att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till enligt ovan erforderliga författningsändringar; ävensom

V) de likalydande motionerna I: 640 av herr *Sörlin m. fl.* och II: 788 av herr *Kärrlander m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta

1) att i 29 § 1 mom. kommunalskattelagen intages bestämmelse om att ränta å lånat kapital, såvitt angår av staten utövad rörelse, må beräknas å högst två tredjedelar av det bokförda värdet av de i förvärvskällan nedlagda tillgångarna,

2) att bestämmelsen i 53 § 1 mom. b) kommunalskattelagen om statens skattefrihet för inkomst som härflutit av leverans av elektrisk kraft till kommunikationsverk utgår, samt

3) att bestämmelserna i anvisningarna till 58 § kommunalskattelagen, punkt 2 a), rörande fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft, ändras på så sätt att huvudkontorskommunen må tilldelas högst tio procent av rörelseinkomsten.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet jämväl upptagit de vid riksdagens början väckta likalydande motionerna I: 521 av herr *Sveningsson m. fl.* och II: 621 av herr *Björkman m. fl.*, vari hemställts,

1) att riksdagen måtte besluta dels att repartitionstalet för den kommunala fastighetsbeskattningen skall från och med ingången av 1965 sänkas till 1,5 procent, dels att gällande fördelningsregler beträffande inkomst av fastighet som beskattas i flera kommuner skall grundas på att fastighetskommunen i första hand skall få tillgodoräkna sig all inkomst av fastigheten intill dess denna överstiger 5 procent av taxeringsvärdet; samt

2) att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningsändring.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 640, II: 621, II: 789, II: 790, II: 791 och II: 792.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

- I. Inledning, s. 7—9.
- II. Beskattningsrättens fördelning mellan kommunerna, s. 9—46.
- III. Regleringsanläggningarnas taxeringsvärden, s. 46—57.
- IV. Departementschefen, s. 58—66.

I anledning av propositionen har till utskottet ingivits en skrivelse från Svenska vattenkraftföreningen, vari bl. a. hemställts att i 58 § 2 mom. kommunalskattelagen måtte införas en begränsningsregel av innebörd att, därest den andel, som jämlikt den i propositionen föreslagna lydelsen av nämnda författningsrum, skall tillfalla produktionskommunerna, överskjuter 2,5 procent av produktionsanläggningarnas taxeringsvärde, överskjutande del skall taxeras i de kommuner där förbrukning ägt rum i förhållande till brutto-intäkterna inom varje kommun.

Motionerna

A. Sänkning av fastighetsskatten och fördelning av fastighetsinkomst mellan kommuner

I de vid riksdagens början väckta, likalydande *motionerna I: 521* och *II: 621* anföres, att garantiskatten står i strid med skatteförmågeprincipen. Garantiskatten drabbar nämligen inte den som får en god inkomst av sin fastighet utan i stället den, som på grund av hög skuldsättning, ogynnsamma konjunkturer eller eljest får låg inkomst av fastigheten. Motionärerna anser att man bör sänka repartitionstalet från 2,5 till 1,5 procent. En förutsättning är därvid att man samtidigt vidtar åtgärder med avseende på fördelningen av kommunalskatten i de fall då företag bedriver verksamhet i flera kommuner. Enligt motionärerna bör fastighetskommun få tillgodogöra sig skatt på inkomst upp till 5 procent av taxeringsvärdet, innan ytterligare fördelning av inkomsten äger rum.

Motionärerna i de likalydande *motionerna I: 637* och *II: 792* framhåller, att de 1953 och 1957 beslutade sänkningarna av repartitionstalet medfört en omfördelning av beskattningsunderlaget till kraftverkskommunernas nackdel. En brist i det nu föreliggande förslaget är enligt motionärerna att detta helt bygger på den nuvarande fastighetsbeskattningen. De påpekar, att kommunalskatteberedningen på sin tid föreslog, att fastighetskommunerna skulle tillföras ett skatteunderlag, motsvarande 5 procent av taxeringsvärdena (fastighetsandel), innan andra kommuner fick delta i beskattningen och att detta förslag diskuterats i bevillningsutskottet utan att möta principiella invändningar. Vad skattelagssakkunniga i sitt betänkande anfört mot införande av en bestämmelse om särskild fastighetsandel anser motionärerna inte vägande, snarare talar de sakkunnigas argumentation — menar de — för införandet av en dylik bestämmelse. Motionärerna föreslår därför såsom ett första led i fördelningen av beskattningsrätten i fråga om vinst från

kraftverksföretag, att fastighetskommunerna tillerkännes en fastighetsandel, så avvägd, att den jämte garantibeloppet motsvarar fem procent av taxeringsvärdena.

B. Huvudkontorsandelen

I propositionen föreslås ingen ändring i nu gällande bestämmelser i fråga om huvudkontorskommuns andel i kraftföretagens rörelseinkomster, innebärande att nämnda kommun tillföres 10 procent av inkomsterna.

I de inbördes likalydande *motionerna I: 636 och II: 791, I: 638 och II: 790* samt *I: 639 och II: 789* yrkas, att huvudkontorsandelen måtte bestämmas till 5 procent av rörelseinkomsten och i *motionerna I: 640 och II: 788* att huvudkontorskommunen måtte tilldelas högst tio procent av samma inkomst.

I *motionerna I: 636 och II: 791* framhålles att några särskilda omständigheter, som för kraftverkens del bör föranleda ett avsteg från huvudregeln i 58 § kommunalskattelagen att huvudkontorskommun skall få beskatta 5 procent av rörelseinkomsten knappast torde föreligga. Huvudkontorens bidrag till produktionen är inte större i fråga om kraftverken än i fråga om andra rörelser, vartill kommer att hänsyn bör tas till huvudkontorskommunens rätt att beskatta de vid huvudkontoret anställdas löner.

Liknande synpunkter åberopas i *motionerna I: 638 och II: 790*.

I *motionerna I: 639 och II: 789* framhålles, att huvudkontorskommunerna genom de 1953 och 1957 företagna sänkningarna av repartitionstalet gjort vinster i beskattningsrätt och att vid remissbehandlingen av skattelagssakkunnigas förslag från flera håll yrkats, att huvudkontorsandelen måtte sänkas.

I *motionerna I: 640 och II: 788* framhålles att en huvudkontorsandel om 10 procent av rörelseinkomsten kan godtas i de fall, då huvudkontoret ombesörjer inte endast administrativa uppgifter utan även omfattande uppgifter av teknisk natur. I de fall åter, då flera kraftverksföretag låter ett särskilt organ ombesörja huvudkontorsuppgifter för sin gemensamma räkning, är emellertid huvudkontorsuppgifterna av naturliga skäl begränsade. Motionärerna förordar därför en regel av innebörd, att huvudkontorskommunen tillföres *högst* 10 procent av rörelseinkomsten. Skulle huvudkontorsandelen likväl anses böra undantagslöst bestämmas till 10 procent bör enligt motionärerna en uppdelning av huvudkontorsandelen ske på flera kommuner.

C. Produktionsandelen

I de likalydande *motionerna I: 639 och II: 789* framhålles att den alltmer utvecklade tekniken i fråga om fjärrmanövrering av kraftverk medfört, att produktionskommuner inte längre kan påräkna samma intäkter som tidigare från personal, som är anställd vid kraftverket. Detta skattebortfall bör kompenseras genom att det fördelningstal, efter vilket kraftverksföretaget skall erlägga skatt till produktionskommun, höjes. Motionärerna

förordar, att de 5 procent, varmed enligt deras mening huvudkontorskommunens andelstal bör sänkas, tillföres produktionskommunen.

D. Fördelning av inkomster mellan moder- och dotterföretag

Motionärerna i de likalydande *motionerna I: 636* och *II: 791* anser, att den i 57 § 3 mom. kommunalskattelagen intagna bestämmelsen om fördelning av rörelseinkomst mellan rörelseidkare med intressegemenskap, ger ett alltför stort utrymme för inte alldeles riktiga vinstöverflyttningar mellan kommuner, inte minst sådana överflyttningar, som sker genom en för låg prissättning på elektrisk kraft. Det kan vara ett stort ekonomiskt intresse för en koncern att, såvitt möjligt, lägga inkomsterna utöver garantiskatten till industrikommunen, där kommunalskatten kan vara märkbart lägre. Motsvarande kan gälla för städer, som äger kraftbolag helt eller delvis.

Motionärerna yrkar att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning och förslag till ändrad lydelse av 57 § 3 mom. kommunalskattelagen.

E. Fördelning av produktionsandelen mellan regleringskommunerna

Motionärerna i de likalydande *motionerna I: 638* och *II: 790* framhåller att det i vissa fall i fråga om kommuner, som har regleringsdamm inom sina gränser, torde vara obestriddigt att den skada, som genom uppdämning förekommer, ej kan rättvist fördelas, om endast de kommuner, där dammanläggningar är belägna, erhåller skatteinkomster. I vissa fall förekommer det att kommuner får stora skador inom sina områden men inte erhåller någon compensation härför, om ej en annan fördelningsgrund tillämpas än vad i propositionen föreslås. Det synes motionärerna lämpligt att skadeverkingarna skattebelägges efter en princip, där den kommun, som har själva dammanläggningen, erhåller en tredjedel av den rörelseinkomst som hänför sig till dammanläggningen och att två tredjedelar fördelas inom de kommuner där uppdämning äger rum. Därvid bör fördelningen ske på grundval av den uppdämda arealen.

F. Garantiskattens fördelning mellan regleringskommunerna

Även motionärerna i de inbördes likalydande *motionerna I: 636* och *II: 791* samt *I: 639* och *II: 789* framhåller, att från rättvisesynpunkt önskvärd hänsyn i propositionen inte tagits till sådana kommuner, där dammanläggningar är belägna. Således blir den kommun, där dammbygget ligger, i fortsättningen, liksom hittills, ensam behörig att erhålla garantiskatt för dylik anläggning, även om dammbassängen till största delen ligger inom annan kommun och där medför betydande skador. En sådan ordning kan enligt motionärerna inte anses tillfredsställande, varför de föreslår att i de fall, då regleringsanläggning berör fler än en kommun, garantibeloppet för kraftanläggningar och regleringsdammar fördelas mellan berörda kommuner.

Denna fördelning bör enligt motionerna I: 636 och II: 791 ske med 30 procent på dammbygget och resten på bassängens areal räknad i kvadratkilometer, dock att för beskattningsrätt bör erfordras att minst en tredjedel av bassängens totala yta ligger inom kommunen. I motionerna I: 639 och II: 789 förordas som grund för fördelningen antingen indämda fallhöjder eller magasinsvolym eller en kombination av båda dessa faktorer.

G. Inkomstbeskattning av statens kraftleveranser till de statliga kommunikationsverken

I *motionerna I: 640* och *II: 788* yrkas att bestämmelsen i 53 § 1 mom. b) kommunalskattelagen om skattefrihet för staten för inkomst av leverans till kommunikationsverk skall utgå. Till stöd därför åberopar motionärerna, att vad departementschefen i propositionen uttalat därom, att ett upphävande av nämnda skattefrihet bör ses mot bakgrunden av statens skatteutjämnande stöd åt framför allt de norrländska högskattekommunerna och därför kan aktualiseras först sedan 1958 års skatteutjämningskommitté slutfört sitt utredningsuppdrag, inte utgör något bärande skäl för skattefrihetens bibehållande. Vattenfallsstyrelsen bör taxeras för alla sina inkomster. Kraftverkskommunernas krav att styrelsen skall beskattas även för inkomst av kraftleveranser till kommunikationsverken innebär enligt motionärerna inte något krav på skatteutjämnande understöd och har därför inte samband med skatteutjämningskommitténs arbetsuppgifter.

H. Avdrag för gäldränta vid beräkning av statens inkomst av fastighet och rörelse

Motionärerna i de likalydande *motionerna I: 637* och *II: 792* anser det otillfredsställande att vattenfallsstyrelsen vid taxering äger åtnjuta avdrag för beräknade ränteutgifter å samtliga av staten i verket gjorda investeringar och detta även för det fall att räntebetalningen realiter utgör amortering. Det är enligt motionärerna inte motiverat att låta kommunernas beskattningsrätt vara beroende av om det är staten eller enskilda som är ägare till exempelvis ett kraftföretag. Motionärerna erinrar om att staten har en dominerande ställning som ägare av fastigheter och företag i övre Norrland, där bristen på skatteunderlag i många kommuner är högst besvärande. Motionärerna yrkar, att den av skattelagssakkunniga föreslagna schablonmässiga begränsningen av statens gäldränteavdrag till två tredjedelar av det bokförda värdet av de i fastighet eller rörelse nedlagda tillgångarna lägges till grund för lagstiftning.

Liknande synpunkter kommer till uttryck i de likalydande *motionerna I: 640* och *II: 788*, vari yrkas att i 29 § 1 mom. kommunalskattelagen måtte intagas en bestämmelse av innebörd, att ränta å lånat kapital, såvitt angår av staten utövad rörelse, må beräknas å högst två tredjedelar av bokförda värdet av de i rörelsen nedlagda tillgångarna.

Utskottets yttrande

I föreliggande proposition har förslag framlagts om ändringar i kommunalskattelagens regler om fördelning mellan kommuner av det skatteunderlag som härrör från kraftverksrörelse. Detta skatteunderlag fördelas mellan de kommuner där kraften produceras, där den distribueras och där företagets huvudkontor är beläget. Till grund för propositionsförslaget ligger en utredning av skattelagssakkunniga. Förslagets allmänna målsättning är att en större del av beskattningsunderlaget än hittills skall tillfalla de kommuner där kraften produceras.

Nuvarande regler om fördelning mellan kommuner av rätten att beskatta inkomst av kraftverksrörelse tillkom i samband med 1928 års kommunalskattelag och har sedan dess förblivit i allt väsentligt oförändrade. De innebär i korthet att nettointäkten, i vad den överstiger fastighetskatteunderlaget (garantibelopp för fastighet), fördelas med 10 procent på den kommun där huvudkontoret är beläget, 25 procent på de kommuner där kraften producerats och återstående 65 procent på de kommuner där kraften förbrukats. Till förbrukningskommuner räknas såväl de kommuner där leverans av kraft sker direkt till konsument som sådana kommuner där kraft levereras i parti för återförsäljning. — På grund av konstruktionen av fastighetsbeskattningen tillämpas dessa fördelningsregler blott på den del av nettointäkten, som överstiger garantibelopp för fastighet. Dessa garantibelopp utgör enligt allmänna regler skatteunderlag för den kommun där fastigheten är belägen. I de fall nettointäkten inte överstiger garantibeloppen för fastighet kommer härigenom hela det från företaget härrörande skatteunderlaget att tillfalla de kommuner där fastigheterna är belägna, d. v. s. i huvudsak de kommuner där kraftverksanläggningarna finns.

I propositionen uttalas, att utvecklingen på kraftförsörjningens område i förening med den sänkta fastighetsbeskattningen fått till följd, att nuvarande regler för fördelning av inkomst av kraftverksrörelse icke leder till en inkomstfördelning, som svarar mot skilda kommuners berättigade anspråk på beskattningsrätt. Härvidlag är det främst produktionskommunerna som blivit missgynnade. Skäl anses föreligga för en revision av fördelningsreglerna i syfte att förstärka produktionskommunernas ställning. Särskilt bör beaktas vattenregleringarnas allt större betydelse för kraftproduktionen och den strukturförändring, som efter de nuvarande fördelningsreglernas tillkomst skett på distributionssidan.

Propositionsförslaget innebär, att beskattningsrätten fördelas mellan huvudkontorskommunen, produktionskommunerna och de kommuner, där företaget tillhandahåller kraft över eget närdistributionsnät. Till huvudkontorskommunen skall enligt propositionen liksom hittills hänföras 10 procent av inkomsten av rörelse i vad den överstiger garantibeloppen. Återstoden föreslås bli fördelad mellan produktionskommunerna och de kommuner

där närdistribution bedrivs efter förhållandet mellan bruttointäkterna, så att den del av inkomsten som svarar mot intäkterna av närdistributionsverksamheten hänföres till distributionskommunerna och återstoden, dock minst 25 procent, till produktionskommunerna. Till produktionskommun bör enligt propositionen räknas kommun med regleringsdamm, även om dammen äges av annan juridisk person än kraftföretaget. Mellan olika produktionskommuner skall enligt förslaget inkomsten proportioneras efter anläggningsarnas taxeringsvärden. — De nya reglerna föreslås bli tillämpliga redan vid 1964 års taxering.

I motionerna I: 636 och II: 791 samt I: 638 och II: 790 hemställs, att den andel, som skall tillfalla kommun, där huvudkontoret är beläget, minskas till fem procent. Samma yrkande återfinnes i motionerna I: 639 och II: 789. I dessa sistnämnda motioner föreslås därjämte, att skatteandelen för produktionskommun skall höjas i en mot sänkningen av huvudkontorsandelen svarande grad. I motionerna I: 640 och II: 788 föreslås att den i propositionen föreslagna fördelningen av kraftverksinkomst ändras på så sätt, att huvudkontorskommunen tilldelas högst 10 procent.

I motionerna I: 637 och II: 792 hemställs om sådan ändring i propositionsförslaget att, innan fördelning av inkomst av rörelse sker mellan kommunerna i enlighet med de i propositionen föreslagna reglerna, fastighetskommun skall erhålla all beskattningsrätt för inkomst intill 2,5 procent av taxeringsvärdet på kraftverksföretagets fastigheter (fastighetsandel); i förekommande fall skall fördelning av fastighetsandel mellan olika kommuner därvid ske i förhållande till fastigheternas taxeringsvärden.

I detta sammanhang har utskottet vidare att ta ställning till de vid riksdagens början väckta motionerna I: 521 och II: 621 om sänkning av fastighetsskatten. I dessa motioner hemställs dels att repartitionstalet för den kommunala fastighetsbeskattningen från och med ingången av år 1965 sänkes från nuvarande 2,5 till 1,5 och dels att gällande fördelningsregler beträffande inkomst av fastighet, som beskattas i flera kommuner, skall grundas på att fastighetskommunen i första hand får tillgodoräkna sig all inkomst av fastigheten intill dess inkomsten överstiger fem procent av taxeringsvärdet.

Utskottet finner inte anledning att i detta sammanhang föreslå ändring i nuvarande regler för den kommunala garantibeskattningen av fastighet. Ej heller torde tillräckliga skäl för närvarande föreligga för en generell ändring i reglerna om fördelning av inkomst mellan olika kommuner. Skulle framdeles den kommunala fastighetsbeskattningen upphävas eller undergå mera väsentliga förändringar, torde dock, såsom förutsattes i motionerna I: 637 och II: 792, i samband därmed en översyn av fördelningsreglerna bli erforderlig. I fråga om fördelning av inkomst av kraftverksrörelse vill utskottet instämma i propositionens uttalande om behovet av en revision av nuvarande fördelningsregler i syfte att stärka produktionskommunernas ställning. Även till de i propositionen föreslagna fördelningsreglerna kan utskottet ansluta sig. Sålunda synes inga berättigade in-

vändningar kunna hysas mot att beskattningsrätten begränsas till de kommuner där kraften producerats och där den distribuerats över eget närdistributionsnät. Att vattenregleringen inräknas som ett led i kraftproduktionen och att därigenom även de kommuner, där regleringsanläggningar finnes, blir hänförliga till produktionskommuner är vidare att hälsa med tillfredsställelse. En fördelning av inkomsten mellan närdistributions- och produktionskommuner efter verksamhetens inriktning på närdistribution och partiförsäljning synes även ge en fördelning av skatteunderlaget, som bättre ansluter sig till den inom olika kommuner faktiskt bedrivna verksamheten, än en fördelning med tillämpning av de förut nämnda motionsvis föreslagna »fastighetsandelarna».

I fråga om ett par av förslagets detaljer vill utskottet dock ifrågasätta om icke ändringar bör övervägas.

Regeln att till kommun där huvudkontoret är beläget hänföres 10 procent av inkomsten utgör ett undantag från vad som eljest gäller enligt 58 § kommunalskattelagen. I allmänhet anses för rörelse av annat slag än tillhandahållande av vatten, gas eller elektrisk kraft fem procent av inkomsten falla på huvudkontoret. För större andel kräves att särskilda omständigheter talar för en sådan fördelning. I fråga om kraftverksrörelse har den avveckling av fastighetsbeskattningen som skett genom repartitionstalets sänkning från 5 till 2,5 lett till en relativt sett betydande ökning av huvudkontorsandelen utan att denna ökning i och för sig kan motiveras. Genom repartitionstalets sänkning torde de skäl som tidigare talat för en tioprocentig huvudkontorsandel för kraftverksrörelse ha förlorat i styrka. Utskottet vill därför förorda en sådan ändring i de föreslagna fördelningsreglerna, att till kommun, där huvudkontor funnits, hänföres blott fem procent av inkomst av kraftverksrörelse.

I propositionen har föreslagits att vid fördelning av inkomsten mellan produktionskommuner och kommuner, där närdistribution ägt rum, till produktionskommunerna skall hänföras minst 25 procent av inkomsten av rörelse, i vad den överstiger garantibelopp för fastighet. Genom denna spärregel tillförsäkras produktionskommunerna åtminstone lika stor andel av inkomsten som enligt nuvarande regler. Spärregeln kommer att bli tillämplig i sådana fall, då företaget försäljer hela eller den övervägande delen av kraften i närdistribution.

I en till utskottet ställd skrivelse har Svenska vattenkraftföreningen framhållit att spärregeln med den föreslagna konstruktionen kommer att leda till överkompensation av produktionskommunerna i det fall, att huvuddelen av den försålda kraften icke producerats av företaget utan inköpts i parti för återförsäljning.

Vad Svenska vattenkraftföreningen påpekat synes böra beaktas. Den påpekade konsekvensen kan undgås om spärregeln omkonstrueras så, att den procentuella del av rörelseinkomsten som produktionskommunerna under alla förhållanden garanteras beräknas, icke på rörelseinkomsten i

dess helhet utan på den rörelseinkomst som vid en proportionering efter kraftkvantitet kan anses belöpa på försäljning av kraft, vilken producerats av företaget. Utskottet förordar en sådan ändring av den i propositionen föreslagna spärregeln. Det procenttal som enligt denna regel bör förbehållas produktionskommunerna synes därvid som en följd av sänkningen av huvudkontorsandelen böra bestämmas till trettio.

I propositionen har bl. a. berörts frågan om en ändring av 57 § 3 mom. kommunalskattelagen i syfte att ge taxeringsmyndigheterna större möjligheter att i beskattningshänseende korrigera onormal prissättning vid affärer mellan olika företag inom samma koncern, när härigenom överskott av rörelse redovisats i annan kommun än som eljest vederbort. Departementschefen uttalade därvid, att den nämnda författningsbestämmelsen har generell räckvidd; särskilda regler i detta hänseende borde inte gälla för kraftproducenterna och deras kunder och en allmän omreglering på detta område borde inte ske i detta sammanhang.

I motionerna I: 636 och II: 791 har framhållits att enligt en allmän uppfattning den nuvarande regeln lämnade alltför stort utrymme åt icke alldeles riktiga överflyttningar av inkomst och då icke minst genom en för låg prissättning på elektrisk kraft. Saken hade stor vikt och aktualitet och borde utredas. Motionärerna har därför hemställt att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära skyndsamt utredning och förslag till ändrad lydelse av 57 § 3 mom. kommunalskattelagen.

Utskottet vill i anledning av nämnda motionsyrkande erinra om att skatteutredningen angående ackumulerad inkomst m. m. för närvarande undersöker frågan om verkan av vinstöverflyttningar genom s. k. koncernbidrag mellan moder- och dotterföretag m. m. Enligt vad utskottet erfarit har utredningen funnit anledning att i samband därmed ta upp bestämmelserna i 57 § 3 mom. kommunalskattelagen i hela deras vidd. Det av motionärerna framförda förslaget om utredning på denna punkt är därför redan tillgodosett. Utskottet avstyrker fördenskull den i motionerna I: 636 och II: 791 begärda riksdagskrivelsen.

I några motioner har aktualiserats frågan om fördelning av skatteunderlag mellan kommuner som berörs av ett och samma regleringsföretag. I motionerna I: 636 och II: 791 har sålunda yrkats, att det vid fastighetstaxering åsatta taxeringsvärdet för vattenregleringsanläggning, som berör mer än en kommun, skall fördelas mellan berörda kommuner. Fördelningen föreslås skola ske så, att 30 procent av taxeringsvärdet hänföres till dammbyggnaden och resten (med viss begränsning) fördelas efter bassängens areal. I motionerna I: 639 och II: 789 hemställs, att kommuner, som lidit skador på fastigheter eller annat på grund av vattenreglering, skall tillerkännas andel av garantibeloppet för kraftanläggningar och regleringsdammar. Till grund för fördelningen av garantibeloppen bör enligt motionerna läggas antingen indämda fallhöjder eller magasinsvolym eller en kombination av båda dessa grundfaktorer, så att en så långt möjligt rättvis fördelning kan åstadkommas mellan de av anläggningarna berörda kommunerna. I motionerna I: 638 och

II: 790 föreslås att den kommun där regleringsdammen finns skall erhålla en tredjedel av den på dammanläggningen fallande rörelseinkomsten och att två tredjedelar därav skall fördelas mellan de kommuner, som berörs av uppdamningen, på grundval av uppdamd areal.

De nämnda motionsyrkandena berör sådana frågor som det skatterättsliga fastighetsbegreppet och kommuns rätt att — med uteslutande av annan kommun — beskatta garantibelopp och inkomst av inom kommunen belägna fastigheter. Utskottet är väl medvetet om vidden av de problem som genom nuvarande regler på området uppkommer för regleringskommunerna. Frågan om en ändring av dessa regler är dock av utomordentligt komplicerad art. Utskottet har inte funnit det möjligt att i detta sammanhang finna en lösning, vilken från de skilda synpunkter som kan anläggas på frågan ter sig ändamålsenlig. På grund härav avstyrker utskottet motionsyrkandena om uppdelning av det skatteunderlag som regleringsdammarna erbjuder mellan de kommuner som berörs av regleringsanläggningen. Utskottet vill emellertid framhålla att problemet för regleringskommunerna kvarstår och att det synes angeläget att en positiv lösning eftersträvas. Frågan om en sådan lösning skall ernås genom ändring av fördelningsreglerna eller om en framkomligare väg finnes genom en justering av vattenlagens ersättningsbestämmelser torde dock kräva särskilt övertygande. Tänkbart är även att skadelidande kommuner genom de statliga skatteutjämnings- och skattelindringsbidragen kan få sina intressen tillgodosedda.

Motionsyrkanden har även framkommit i ett par frågor, som omfattas av den till grund för propositionen liggande utredningen av skattelagssakkunniga men beträffande vilka propositionen icke innehåller några förslag. Det gäller här frågan om upphävande av statens skattefrihet för leveranser av kraft till statens kommunikationsverk och om begränsning av statens rätt till avdrag för gäldränta vid taxeringen.

Staten är befriad från skattskyldighet för inkomst som härrör från leverans av elektrisk kraft till statens kommunikationsverk eller till sådan statens industriella verksamhet som huvudsakligen avser att tillgodose statens egna behov. Bestämmelsen, som återfinnes i 53 § 1 mom. första stycket b) kommunalskattelagen och punkt 2 sista stycket av anvisningarna till 58 § samma lag, har sin upprinnelse i lagstiftning av 1920 års riksdag. — Skattelagssakkunniga föreslog att denna undantagsbestämmelse skulle utgå. De framhöll, att de statliga inkomster som därigenom undantagits från kommunal beskattning numera nått en avsevärd storlek och att det intrång i enskilda kommuners beskattningsrätt, som föranleddes därav, kunde vara betydande. — De sakkunnigas förslag tillstyrktes i regel av remissinstanserna. Vattenfallsstyrelsen erinrade dock om de principiella skäl som talar för den nuvarande skattefriheten och framhöll att ett upphävande av skattefriheten för dessa kraftleveranser skulle leda till en ökning av kommunernas årliga skatteintäkter av storleksordningen 2 milj. kronor.

Enligt allmänna regler är staten berättigad till avdrag för gäldränta i de

fall skattskyldighet till kommunal inkomstskatt föreligger för staten. Vattenfallsstyrelsen torde dock vara det enda statliga verk, som vid taxeringen regelbundet tillgodoför sig mera betydande gäldränteavdrag. I styrelsens balansräkning upptages såsom skuld de medel, som genom styrelsens försorg investerats i dess kraftverksrörelse. Avdrag för gäldränta sker efter den för beskattningsåret gällande medelräntefoten för den fonderade statsskulden. — Frågan om en begränsning av statens rätt till gäldränteavdrag har — före skattelagssakkunniga — prövats av särskilda sakkunniga år 1929 och av 1944 års skattesakkunniga. Dessa utredningar föreslog att gäldränteavdragen skulle begränsas till 2,5 resp. 2,0 procent av tillgångarnas värde. Skattelagssakkunnigas förslag innebär att, för det fall vattenfallsstyrelsens avdrag icke kan begränsas på frivillighetens väg, gäldränteavdragen för staten får beräknas på högst två tredjedelar av det bokförda värdet av de i förvärvskällorna nedlagda tillgångarna. — Vid remissbehandlingen av skattelagssakkunnigas förslag har en begränsning av statens rätt till gäldränteavdrag vid kraftverksrörelse i princip ansetts motiverad. Riksrevisionsverket och vattenfallsstyrelsen har dock avstyrkt de sakkunnigas förslag i denna del.

I propositionen har i båda dessa frågor hänvisats till pågående utredningar. Förslaget om upphävande av skattefriheten för inkomst av leveranser av kraft till kommunikationsverken torde enligt propositionen icke kunna bedömas isolerat utan måste ses mot bakgrunden av statens skatteutjämnande stöd åt framför allt de norrländska högskattekommunerna. Departementschefen hänvisar till att 1958 års skatteutjämningskommitté nu står inför slutförandet av sitt utredningsuppdrag på detta område. Beträffande frågan om begränsning av vattenfallsstyrelsens avdrag för gäldränta framhålles, att den av skattelagssakkunniga åsyftade ändringen av praxis på området kan uppnås utan lagstiftning genom en ändring av styrelsens redovisningsprinciper. Härigenom får frågan, såsom även antytts av skattelagssakkunniga, en principiell karaktär som berör även andra grenar av den statliga affärsverksamheten. Den allmänna ekonomiska målsättningen för statens affärsverk utredes av den hösten 1961 tillkallade affärsverksutredningen. Departementschefen anser det därför naturligt att ett ställningstagande till förslaget om nya principer för vattenfallsstyrelsens redovisning av ränta på det i rörelsen investerade kapitalet får anstå i avbidan på att affärsverksutredningen slutföres.

I motionerna I: 640 och II: 788 har hemställts att bestämmelsen om statens skattefrihet för inkomst av leverans av elektrisk kraft till kommunikationsverk utgår samt att i 29 § 1 mom. kommunalskattelagen intages en bestämmelse om att ränta å lånat kapital, såvitt angår av staten utövad rörelse, får beräknas på högst två tredjedelar av det bokförda värdet av de i förvärvskällan nedlagda tillgångarna. I motionerna I: 637 och II: 792 yrkas samma begränsning i statens rätt till avdrag för ränta men gällande icke blott inkomst av rörelse utan även inkomst av jordbruksfastighet och av annan fastighet.

Vid tiden för införandet av bestämmelsen om statens skattefrihet för kraft-

leveranser till kommunikationsverken torde dessa kraftleveranser ha varit av förhållandevis liten omfattning. Genom den därefter skedda elektrifieringen av huvuddelen av statens järnvägar har frågan kommit i ett nytt läge och fått helt andra proportioner. Spörsmålet är av sådan betydelse för berörda kommuner, att ställning till förslaget om en avveckling av skattefriheten enligt utskottets mening bör tas redan i detta sammanhang. Vid ett sådant ställningstagande vill utskottet ansluta sig till skattelagssakkunnigas vid remissbehandlingen allmänt godtagna förslag att upphäva skattefriheten. Utskottet tillstyrker därför vad i detta hänseende föreslagits i motionerna I: 640 och II: 788.

Vad slutligen angår frågan om begränsning av statens rätt till avdrag för gäldränta vid taxering till kommunal inkomstskatt vill utskottet anföra följande. Vid bedömning av skäligheten i statens gäldränteavdrag bör beaktas, att staten vid beräkning av inkomst av kraftverksrörelse beräknar ränta visserligen på huvuddelen av det i rörelsen investerade kapitalet men efter en förhållandevis låg räntefot (under taxeringsåren 1953—1961 varierande mellan 3,10 och 3,96 procent). Räntan å de lån med vilka den icke statliga kraftverksindustrien finansierat de senare årens investeringar torde i regel beräknas efter väsentligt högre räntefot. Utskottet vill även framhålla att i den mån de statliga ränteavdragen framstår som stora i förhållande till rörelsens omfattning detta får ses i samband med den omfattande och långsiktiga investeringsverksamheten på kraftområdet. Allt efter det att investeringarna slutförs, kommer proportionen mellan intäkter och ränteavdrag att bli gynnsammare. Frågan om statens rätt till avdrag för gäldränta och om beräkningen av sådant avdrag torde vidare inte kunna lösas enbart med utgångspunkt från vattenfallsstyrelsens förhållanden. Såsom departementschefen framhållit har denna fråga nära samband med de spörsmål om de statliga affärsföretagens redovisningsprinciper som utredes av affärsverksutredningen. Utskottet förordar därför, att denna utredning slutföres innan ställning tas till frågan om nya principer för statens redovisning av ränta på kapital som nedlagts i rörelse.

Utskottet får under återopande av det anförda tillstyrka propositionen, dock med de avvikelserna att huvudkontorskommunens andel i rörelseinkomsten bestämmas till fem procent, att den minimiandel av rörelseinkomsten som tillförsäkras produktionskommunerna bestämmas till trettio procent av inkomsten av försäljning av den av företaget producerade kraften samt att statens skattefrihet för leverans av kraft till de statliga kommunikationsverken m. fl. upphäves. Till den del de i det föregående redovisade motionerna inte blivit tillgodosedda med de av utskottet förordade jämkningarna i propositionens förslag får utskottet således avstyrka motionerna.

Utskottets hemställan

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 84 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas — samt i anledning av följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 636 av herrar Nils-Eric Gustafsson och Per Jacobsson samt II: 791 av herr Lundmark m. fl.,

2) de likalydande motionerna I: 638 av herr Stefanson m. fl. och II: 790 av herr Larsson i Umeå m. fl.,

3) de likalydande motionerna I: 639 av herrar Sundin och Ferdinand Nilsson samt II: 789 av herr Larsson i Norderön m. fl., ävensom

4) de likalydande motionerna I: 640 av herr Sörlin m. fl. och II: 788 av herr Kärrlander m. fl.,

måtte antaga det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) med de ändringar och tillägg att

dels ingressen erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 57 § 2 mom. och 58 § samt punkt 2 av anvisningarna till 58 § kommunalskattelagen skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives ävensom att till anvisningarna till 58 § samma lag skall fogas en ny punkt, betecknad 2 a, av nedan angiven lydelse.

Härigenom förordnas, att 53 § 1 mom., 57 § 2 mom. och 58 § samt punkt 2 av anvisningarna till 58 § kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives ävensom att till anvisningarna till 58 § samma lag skall fogas en ny punkt, betecknad 2 a, av nedan angiven lydelse.

¹ Senaste lydelse av 53 § 1 mom. se 1963: 26 och av punkt 2 av anvisningarna till 58 § se 1953: 400.

dels ock 53 § 1 mom., 58 § samt punkt 2 a. av anvisningarna till 58 § kommunalskattelagen erhåller följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse:

(Nuvarande lydelse)

(Utskottets förslag)

53 §.

- 1 m o m. Skyldighet att — — — — — års taxeringar;
- b) staten:
 för inkomst — — — — — fastigheten; samt
 för inkomst av rörelse, som ej härflutit av bank- eller försäkringsrörelse eller av kommunikationsverk med tillhörande byggnader och anläggningar eller av industriell verksamhet, som huvudsakligen avser att tillgodose statens egna behov, eller av leverans av elektrisk kraft till nämnda kommunikationsverk med tillhörande byggnader och anläggningar eller industriella verksamhet, som huvudsakligen avser att tillgodose statens egna behov;
- c) landsting, kommuner — — — — — eller rörelse.
 Riksskattenämnden må, — — — — — icke föras.

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

58 §.

- Där inkomst — — — — — försålda fastigheter; rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla vatten eller gas, till tio procent i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i de kommuner, där vatten- eller gasverk varit beläget eller förbrukning ägt rum, med iakttagande av de härom i anvisningarna meddelade närmare bestämmelser;
- rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft, till tio procent i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i kommuner, där kraftproduktion bedrivits eller närdistribution av kraft ägt rum, med iakttagande av de härom i anvisningarna meddelade närmare bestämmelser;
- rörelse, som avser till-
- rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft, till fem procent i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i kommuner, där kraftproduktion bedrivits eller närdistribution av kraft ägt rum, med iakttagande av de härom i anvisningarna meddelade närmare bestämmelser;
- rörelse, som avser till-

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

handahållande men icke produktion av elektrisk kraft, till *tio* procent i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i de kommuner, där förbrukning ägt rum;

järnvägsdrift till — — — — — inom kommunen.

handahållande men icke produktion av elektrisk kraft, till *fem* procent i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i de kommuner, där förbrukning ägt rum;

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 58 §.

2 a. Beträffande fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft gäller, att rörelseinkomsten fördelas sålunda, att, sedan den kommun, där huvudkontor funnits, tilldelats *tio* procent, återstående inkomst skall fördelas mellan de kommuner, där närdistribution bedrivits, och de kommuner, där kraftproduktion ägt rum. Sistnämnda fördelning skall ske efter det förhållande, vari bruttointäkterna av kraftförsäljningen fördelas på försäljning i närdistribution och övriga försäljningar. Därvid skall *den del av den återstående inkomsten som svarar mot närdistribution, dock högst 65 procent av rörelseinkomsten, taxeras i de kommuner, där sådan distribution skett, och återstoden taxeras i de kommuner, där kraftproduktion ägt rum.*

2 a. Beträffande fördelning till beskattning inom flera kommuner av inkomst av rörelse, som avser produktion och tillhandahållande av elektrisk kraft gäller, att rörelseinkomsten fördelas sålunda, att, sedan den kommun, där huvudkontor funnits, tilldelats *fem* procent, återstående inkomst skall fördelas mellan de kommuner, där närdistribution bedrivits, och de kommuner, där kraftproduktion ägt rum. Sistnämnda fördelning skall ske efter det förhållande, vari bruttointäkterna av kraftförsäljningen fördelas på försäljning i närdistribution och övriga försäljningar. Därvid skall *i de kommuner, där kraftproduktion ägt rum, taxeras den del av den återstående inkomsten som svarar mot försäljning annorledes än i närdistribution, dock icke mindre än 30 procent av den andel av den återstående inkomsten, som motsvarar den av den skattskyldige producerade kraften i förhållande till hela den försålda mängden kraft; vad som därefter återstår av inkomsten skall taxeras i de kommuner, där närdistribution skett.*

Kraftproduktionen anses hava ägt rum vid kraftverk med tillhörande anläggningar och vid regleringsdammar. Skall enligt vad nu sagts skattskyld-

*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Utskottets förslag)*

digs kraftproduktion anses hava ägt rum inom flera kommuner, fördelas den på kraftproduktionen belöpande delen av inkomsten mellan dessa kommuner i förhållande till taxeringsvärdet å produktionsanläggningarna i kommunerna, dock att i fråga om regleringssamfällighet tillhörig regleringsdamm allenast beaktas den del av dammens taxeringsvärde vilken svarar mot avdrag jämlikt 45 § andra stycket som den skattskyldige ägt tillgodonjuta.

Med närdistribution avses sådan distribution av elektrisk kraft som sker på grund av områdeskoncession eller eljest under jämförbara förhållanden å den skattskyldige tillhörigt ledningsnät av annat slag än bygdeledningar, landslinjer och stamlinjer. Har närdistribution skett inom olika kommuner, fördelas den på sådan distribution belöpande delen av inkomsten mellan dessa kommuner i förhållande till bruttointäkterna av försäljningen inom varje kommun.

Vid taxering av statens inkomst av rörelse, som avser att medelst ledning tillhandahålla elektrisk kraft, skall, därest kraft levererats till statens kommunikationsverk med tillhörande byggnader och anläggningar eller till sådan statens industriella verksamhet, som huvudsakligen avser att tillgodose statens egna behov, iakttagas att inkomsten i dess helhet beräknas i vanlig ordning, varefter från den samlade inkomsten drages den del därav, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet. Kan den inkomst, som härrör från leverans av kraft till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verksamhet, icke på annat sätt tillförlitligen beräknas, må den upptagas till så stor del av hela inkomsten, som den till sagda verk och industriella verksamhet levererade kraften utgör av all från kraftverket levererad kraft. Vid fördelningen av den å närdistribution belöpande delen av inkomsten skall hänsyn icke tagas till kraft, som levererats till statens kommunikationsverk eller nämnda industriella verk-

*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Utskottets förslag)*

samhet, och skall ej heller vid fördelning å olika kraftverk av den på dem belöpande delen av inkomsten andel tillgodoräknas kraftverk, i den mån från detsamma levererats kraft till dylikt ändamål.

B) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 521 av herr Sveningsson m. fl. och II: 621 av herr Björkman m. fl.,

2) de likalydande motionerna I: 636 av herrar Nils-Eric Gustafsson och Per Jacobsson samt II: 791 av herr Lundmark m. fl.,

3) de likalydande motionerna I: 637 av herr Per Petersson och fröken Stenberg samt II: 792 av herr Östlund m. fl.,

4) de likalydande motionerna I: 638 av herr Stefanson m. fl. och II: 790 av herr Larsson i Umeå m. fl.,

5) de likalydande motionerna I: 639 av herrar Sundin och Ferdinand Nilsson samt II: 789 av herr Larsson i Norderön m. fl., ävensom

6) de likalydande motionerna I: 640 av herr Sörlin m. fl. och II: 788 av herr Kärrlander m. fl.,

måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 14 maj 1963

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Stefanson, Wårnberg, Lundström, Gösta Jacobsson, Sundin och Paul Jansson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Allard, Nilsson i Svalöv, Kärrlander, Vigelsbo, Kristenson i Göteborg, Larsson i Umeå, von Sydow, Hammarsten* och Broberg.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer

I) av herr *Gösta Jacobsson*, vilken ansett dels att utskottet bort anföra följande:

»Utskottet instämmer i departementschefens i propositionen gjorda uttalande om behovet av en revision av nuvarande fördelningsregler i syfte att stärka produktionskommunernas ställning och hänvisar i detta sammanhang till den försämring, som nämnda kommuners ställning på detta område undergått genom sänkningen av den kommunala garantiskatten till 2,5 procent av fastigheternas taxeringsvärde. Det kommunala fördelningsproblem, som därvid uppkommer, utgör emellertid ett komplicerat problem. Det gäller nämligen att finna en formel, som tillgodoser samtliga hithörande kommungruppers berättigade intressen. Den lösning av problemet, som angivits i propositionen, ger enligt utskottets mening icke ett tillfredsställande resultat. I den mån det uteslutande är fråga om fördelning av vinst, som hänför sig till den kraft, som producerats i vederbörande produktionskommun, synes visserligen någon erinran ej kunna göras mot de i propositionen föreslagna reglerna, men såsom Svenska vattenkraftföreningen i skrivelse till utskottet påtalat, har man vid utarbetandet av propositionens fördelningsregler icke beaktat den omständigheten, att kraftinkomsterna ej sällan till betydande del hänför sig till inköpt kraft, med vars framställning vederbörande produktionskommun ej haft något att skaffa, i det att denna kraft härrör från annan kraftproducent i landet eller t. o. m. inköpts från utlandet. Det skatteunderlag, som enligt propositionen skulle tillkomma produktionskommun, skulle alltså till icke oväsentlig del komma från partiförsäljning av utifrån inköpt elkraft. För att taga ett exempel från ett av landets största företag på området utgöres ej mindre än 80 procent av den levererade kraften av från annat håll inköpt kraft, medan endast 20 procent hänför sig till egen kraftproduktion. För att komma till rätta med angivna, av vattenkraftföreningen påtalade inadvartens i de föreslagna fördelningsreglerna är det icke till fyllest enbart med en omkonstruktion av den föreslagna spärrregeln på så sätt att den procentuella del av rörelseinkomsten, som produktionskommunerna under alla förhållanden garanteras, skall beräknas icke på rörelseinkomsten i dess helhet utan på den rörelseinkomst, som vid en proportionering efter kraftkvantitet kan anses belöpa på försäljning av kraft, vilken producerats av företaget. En på sådant sätt konstruerad spärrregel utgör emellertid endast en minimigaranti men är däremot icke tillförläpplig i alla de fall, då vinsten överstiger minimigarantin. Vederbörande produktionskommun tillförs därvid ett större skatteunderlag än vad den i kommunen producerade kraften berättigar till.

Kritik synes också kunna riktas emot den i propositionen föreslagna ändring i bestämmelserna som går ut på att — vid sidan av produktionskommunerna — närdistributionskommunerna insättes såsom i hithörande sammanhang berättigad part med uteslutande av övriga förbrukningskommuner, vilka berövas sin beskattningsrätt och därigenom går förlustiga den an-

del av företagens beskattningsbara vinst, som hittills tillkommit desamma. Något godtagbart motiv för propositionens förslag i denna del, vilken får vittgående konsekvenser för många kommuner, finner utskottet icke ha förebragts.

Andra lösningar av fördelningsproblemet än den, som i propositionen föreslagits, torde finnas, vilka skulle ge ett mera rättvisande resultat. En sådan lösning har anvisats i vattenkraftföreningens skrivelse. Den innebär att produktionskommunerna skall tillföras — förutom garantiskatten — 2,5 procent av produktionsanläggningarnas taxeringsvärde, förutsatt att vinstresultatet så tillåter. Härigenom skulle förhållandena återställas till vad som gällde, då repartitionstalet var 5 procent. En annan lösning, för vilken utskottet finner starka skäl tala, är att bibehålla nu gällande fördelningssystem i sina huvuddrag oförändrat och att inskränka sig till att justera procentsatserna för de olika berättigade kommungrupperna med sikte på att låta produktionskommun få en större andel än för närvarande. Den senare lösningen skulle innebära en mindre genomgripande ändring i nuvarande förhållanden men i alla fall tillgodose syftet med den i propositionen föreslagna reformen, d. v. s. förbättrande av produktionskommunernas ställning. För angivna ändamål synes huvudkontorsandelen böra sänkas från 10 procent till 5 procent och förbrukningskommunandelen från 65 procent till 50 procent. Härigenom skulle den produktionskommunen tillhörande andelen kunna höjas från 25 procent till 45 procent. För att kunna komma till den rätta avvägningen synes det emellertid utskottet vara erforderligt att det närmare undersökes, vilka konsekvenser en sådan ändring av procentsatserna skulle ge i praktiken. Utskottet anser fördenskull lämpligt att ärendet göres till föremål för förnyad utredning. Ett ytterligare skäl för att en sådan utredning kommer till stånd är den omständigheten, att propositionen lämnat åtskilliga problem olösta. Utskottet vill i sådant hänseende peka på den i några motioner aktualiserade frågan om fördelningen mellan kommuner, som berörs av ett och samma regleringsföretag. Utskottet finner angeläget att denna fråga kan givas en positiv lösning. En annan fråga, som för vederbörande kommuner är av stor betydelse, gäller de motionsvis framförda kraven på upphävande av statens skattefrihet för leveranser av kraft till statens kommunikationsverk och om begränsning av statens rätt till avdrag för gälldranta vid taxeringen. Utskottet finner önskvärt, att även denna fråga kan lösas på ett sätt, som tillgodoser produktionskommunernas berättigade krav. Statens skattefrihet för leveranser av kraft till de statliga kommunikationsverken m. fl. finner utskottet böra upphävas.»

dels ock att utskottet under punkten A bort hemställa,

att riksdagen — med avslag å Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 84 — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förnyad, skyndsamt utredning av frågan om fördelning av kraftverksinkomster mellan olika kommuner vid inkomstbeskattningen och andra därmed sammanhängande spörsmål.

II) av herrar Hagberg, Nilsson i Svalöv och von Sydow, vilka anfört följande:

»I motionerna I: 521 av herr Sveningsson m. fl. och II: 621 av herr Björkman m. fl. har bl. a. hemställts, att repartitionstalet för den kommunala fastighetsbeskattningen måtte fr. o. m. ingången av 1965 sänkas till 1,5 %. Vi biträder detta yrkande. Sedan 1957 års riksdag i princip beslutat, att fastighetsskatten skall avskaffas, synes det oss lämpligt att inför den kommande allmänna fastighetstaxeringen nu taga ett nytt steg mot ett förverkligande av nämnda riksdagsbeslut.

I motionerna hemställs vidare, att gällande fördelningsregler beträffande inkomst av fastighet, som skall beskattas i flera kommuner, skall grundas på att fastighetskommunen i första hand får tillgodoräkna sig all inkomst av fastigheten intill dess denna överstiger 5 % av taxeringsvärdet. I anslutning härtill vill vi erinra om att utskottet i förevarande betänkande förordat nya fördelningsregler vad angår inkomst av kraftverksrörelse, till vilka även vi anslutit oss. Utskottet har vidare understrukit angelägenheten av att — vid ett borttagande av fastighetsskatten eller en eljest företagen sänkning av repartitionstalet — en översyn företages i syfte att förhindra, att i samband därmed uppkommer en icke avsedd omflyttning av skatteunderlag till producentkommunernas nackdel. På grund härav förutsätter vi, att ett bifall till förevarande yrkande om sänkning av repartitionstalet kommer att föranleda förslag från Kungl. Maj:ts sida om åtgärder, varigenom de nu förordade fördelningsreglerna bibehålles till sina verkningar. Med hänsyn härtill finner vi icke motiv föreligga att tillstyrka motionerna i vad här är fråga.

Vi anser därför, att utskottet bort hemställa,

- 1) att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Häriigenom förordnas, att 47 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 jämte anvisningarna till samma paragraf skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

47 §.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Vad som — — — anslagen jord.

Såsom innehavare — — — såsom innehavare.

Skall avkastning — — — — — fastighetens skogsvärde.
 Där beträffande — — — — — ingående skogsvärdet.
 Garantibelopp beräknas — — — — — hänsyn härtill.
 (Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 47 §.

Till ledning vid tillämpning av 47 § sista stycket anföras följande *exempel*.

1. Har rörelseidkare, som använder av honom ägd fastighet i rörelsen, gjort sådan omläggning av räkenskapsår att beskattningsåret kommit att omfatta 9 månader, beräknas garantibeloppet till 9/12 av det belopp, som motsvarar en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde. Har beskattningsåret kommit att omfatta 15 månader, beräknas garantibeloppet till 15/12 av nyss angivet belopp.

2. Har i fall, då beskattningsår sammanfaller med kalenderår, fastighet bytt ägare den 1 september beskattningsåret, beräknas garantibeloppet för den tidigare ägaren till 8/12 och för den nye ägaren till 4/12 av det belopp, som motsvarar en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde.

3. Har en rörelseidkare gjort sådan omläggning av räkenskapsår att det beskattningsår, som ligger till grund för 1958 års taxering, omfattar tiden 1/7 1956—31/12 1957 samt har han för sin rörelse förvärvat en fastighet den 1 september 1956 och en annan fastighet den 1 april 1957, beräknas garantibeloppet vid nyss nämnda taxering för förstnämnda fastighet till 16/12 och för sistnämnda fastighet till 9/12 av vad som motsvarar en och en halv procent av respektive fastigheters taxeringsvärden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1964; dock att äldre bestämmelser skola gälla i fråga om 1964 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1964 eller tidigare år.

2) att motionerna I: 521 och II: 621, i den mån de icke blivit besvarade med vad ovan anförts och yrkats, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.»

III) av herrar *Lundström* och *Broberg* beträffande repartitionstalet.